

باسمه تعالی

در اجرای تکلیف مقرر در تبصره ۳ ماده ۵ قانون حفاظت از دریاها و رودخانه های قابل کشتیرانی در مقابل آلودگی به مواد نفتی، مصوب ۱۳۸۹/۵/۲۷ مجلس شورای اسلامی بدینوسیله "استاندارد محیط زیستی امکانات و تاسیسات دریافت فضولات نفتی نفتکشها، کشتی ها و شناور ها" را جهت اجرا به شرح زیر ابلاغ می نماید.

کلیه دستگاهها و اشخاص حقیقی و حقوقی حسب مورد، موظف به رعایت مفاد استانداردهای تعیین شده می باشند.

عیسی کلانتری

معاون رئیس جمهور و ریاست سازمان حفاظت محیط زیست

استاندارد محیط زیستی مورد نیاز برای امکانات و تاسیسات دریافت فضولات نفتی نفتکشها، کشتی ها و شناور ها

الف- تعاریف:

- ماده ۱- عبارت و اصطلاحاتی که در این استاندارد بکار رفته دارای معانی زیر می باشد:
- ۱ - **قانون:** منظور از قانون در متن استاندارد (قانون حفاظت از دریاها و رودخانه های قابل کشتیرانی در مقابل آلودگی به مواد نفتی، مصوب ۱۳۸۹ /۵/۲۷) می باشد.
 - ۲ - **کنوانسیون:** به معنی کنوانسیون بین المللی جلوگیری از آلودگی دریا ناشی از کشتیها ۱۹۷۳ (مارپل ۱۹۷۳/۷۸)، مصوب ۱۳۸۰/۱۰/۲۶ مجلس شورای اسلامی می باشد.
 - ۳ - **سازمان:** منظور از سازمان در متن استاندارد، سازمان حفاظت محیط زیست می باشد.
 - ۴ - **استاندارد محیط زیستی:** منظور از الزامات حاکم بر شرایط محیط زیستی، قوانین و دستورالعمل های الزام آور محیط زیستی منجر به احراز شرایط فعالیت امکانات، تاسیسات و نحوه دریافت فضولات نفتی از شناورها می باشد که در این متن آورده شده است.
 - ۵ - **فضولات نفتی:** عبارت است از تمامی پسماندها و زائدات مواد نفتی که در عملیات معمول یا عملیات تخلیه و بارگیری یک شناور به وجود می آید و توسط ضمامم کنوانسیون مارپل تعیین شده اند که شامل موارد ذیل است :

- مواد نفتی
- پسماند نفتی
- آب آغشته به مواد نفتی
- رسوبات نفتی
- باقیمانده مواد نفتی ناشی از شستشوی مخازن
- هرگونه بار آغشته به مواد نفتی
- آب توازن آغشته به مواد نفتی
- آب خن آغشته به مواد نفتی
- ۶ - **پسماند نفتی:** باقیمانده ترکیبات نفتی در عملیات معمول یک کشتی مانند عملیات تصفیه سوخت و روغن، باقیمانده مواد نفتی ناشی از تصفیه آب آغشته به روغن، باقیمانده مواد نفتی ناشی از نشتی اتصالات که در محفظه های ثابت جمع آوری می شوند، روغن های روانساز و هیدرولیک استفاده شده در ماشین آلات و تجهیزات شناور
- ۷ - **نفت سوخت:** به معنی هر ماده نفتی است که به عنوان سوخت در ماشین آلات رانش و کمکی شناورها (موتورهای اصلی و کمکی) مورد استفاده قرار می گیرد.
- ۸ - **آب خن آغشته به مواد نفتی:** به معنی آبی است که آلوده به نفت ناشی از چکه، نشت یا تعمیرات در فضای موتورخانه باشد. هر مایعی که به هر یک از قسمتهای سیستم خن وارد گردد، به عنوان آب خن آغشته به نفت محسوب می گردد.
- ۹ - **آب توازن آغشته به نفت:** آبی که به منظور حفظ تعادل و پایداری کشتی به صورت دائم یا موقت در مخازن خاص طراحی شده، حمل می شود و به نفت آغشته گردیده است.
- ۱۰ - **پسماند:** به مواد جامد، مایع و گاز (غیر از فاضلاب) گفته می شود که به طور مستقیم یا غیر مستقیم حاصل از فعالیت انسان بوده و از نظر تولید کننده زائد تلقی می شود.
- ۱۱ - **پسماند ویژه:** به کلیه پسماندهایی گفته می شود که بدلیل بالا بودن حداقل یکی از خواص خطرناک از قبیل سمیت، بیماریزایی، قابلیت انفجار یا اشتعال، خوردگی و مشابه آن به مراقبت ویژه نیاز دارد.
- ۱۲ - **مواد نفتی:** به معنی هر شکل مایع نفتی اعم از نفت خام، نفت سوخت یا هر مایع دیگر با منشاء نفت از جمله بازمانده نفت، آب خن آغشته به نفت و روغنهای روانکار می باشد.
- ۱۳ - **تسهیلات دریافت فضولات نفتی:** هرگونه تسهیلات ثابت، شناور یا متحرک که قابلیت دریافت و پردازش فضولات نفتی را از شناور ها داشته باشد، شامل شناورها و کامیونهای دریافت کننده فضولات، لوله های اتصال و انتقال، مخازن نگهداری و تأسیسات جانبی
- ۱۴ - **عملیات دریافت فضولات نفتی:** به عملیاتی اطلاق می گردد که طی آن یک شناور فضولات نفتی خود را که در طی یک سفر دریایی تولید شده است به تسهیلات دریافت در بندر، اسکله ها و نیز پایانه های نفتی تحویل می دهد.

۱۵ - **بازیافت**: بازیافت یا چرخش مجدد به فرایندی اطلاق می شود که طی آن مواد زائد، جمع آوری شده و بعد از انجام عملیات آماده سازی لازم بر روی آن، مورد استفاده مجدد قرار می گیرد.

ب_ وظایف و مسئولیتها:

ماده ۲- مسئولیت پیاده سازی و اجرای این استاندارد بر عهده سازمان بنادر و دریانوردی است که تمام اشخاص حقیقی و حقوقی مرتبط با برنامه ریزی، ساماندهی، مراقبت و عملیات اجرایی مربوط به جمع آوری، ذخیره سازی، حمل و نقل، دریافت، بازیافت، پردازش و دفع فضولات نفتی و همچنین آموزش و اطلاع رسانی در این زمینه را شامل می شوند.

ماده ۳- مسئولیت نظارت بر اجرای این استاندارد بر عهده سازمان حفاظت محیط زیست با همکاری سازمان بنادر و دریانوردی است.

ماده ۴- در صورت وقوع آلودگی ناشی از تخطی از این استاندارد به هر دلیل، باید اقدامات لازم بر اساس قانون حفاظت از دریاها و رودخانه های قابل کشتیرانی در مقابل آلودگی به مواد نفتی مصوب ۱۳۸۹ عمل شود.

ماده ۵- هرگونه تخلف از اجرای این استاندارد که منجر به آلودگی یا گسترش آن گردد مشمول ماده ۹ قانون خواهد شد.

ج- لوازم و تجهیزات

ماده ۶- لوازم و تجهیزات مورد نیاز برای دریافت فضولات نفتی به شرح ذیل می باشد:

۱- شناور دریافت فضولات نفتی

۲- بست ها و شیرآلات (ولوها، فلنج ها) و شیلنگ های انتقال فضولات نفتی

۳- خودروهایی حمل فضولات نفتی

۴. مخازن ذخیره سازی و تأسیسات جانبی

ماده ۷- شناور دریافت فضولات نفتی میبایست دارای ویژگیهای زیر باشد:

۱ - شماره ثبت شناور، نام شرکت تولید کننده شناور، نام شرکت یا موسسه حمل کننده، شماره سریال تولید، مقدار عددی فشار محموله بر حسب مگاپاسکال یا بار، ظرفیت جایدهی تانک شناور، سال تولید، ظرفیت شناور، وزن خالی شناور، حداکثر وزن شناور به همراه محموله، تاریخ و مدت اعتبار بازرسی

۲ - شناور دریافت کننده فضولات نفتی باید با مقررات بین المللی کنوانسیونهای مارپل و سولاس مطابقت داشته و برای انجام عملیات دریافت فضولات نفتی مجوز لازم را از سازمان بنادر و دریانوردی دریافت کرده باشد.

۳ - دارا بودن تجهیزات مقابله با آلودگی.

- ۴- داشتن تجهیزات اطفای حریق.
- ۵- دارا بودن کلیه تجهیزات مرتبط با عملیات دریافت فضولات نفتی از کشتیها.
- ۶- داشتن دفتر ثبت فضولات نفتی
- ۷- داشتن برگ شرح عملیات که شامل چک لیست ایمنی نیز باشد.
- ۸- دارا بودن لبه مناسب، جهت جلوگیری از ریختن فضولات نفتی به دریا در سرتاسر طول شناور و موکداً در محل پایانه اتصال الزامی می باشد.
- ۹- دارا بودن پمپ کف کش.
- ۱۰- داشتن دریچه هوا کش.
- ۱۱- دارا بودن دریچه جهت تخلیه، بارگیری و ساندینگ الزامی است. همچنین دریچه ها می بایست دارای سینی جمع آوری مربوطه جهت جلوگیری از نشت و ریزش مواد نفتی باشد.
- ۱۲- مجهز به گیج برای نمایش فشار و ظرفیت داخل تانک.
- ۱۳- دارا بودن دیواره تقسیم در داخل تانک.
- ۱۴- مجهز بودن به علائم ناوبری روز و شب بر طبق قوانین و مقررات دریایی
- ۱۵- دارا بودن لنگر .
- ۱۶- داشتن ضربه گیر (فندر) دور تا دور شناور
- ۱۷- وجود طناب بر روی شناور جهت بستن آن .
- ۱۸- وجود موت مهار (بیت) بر روی شناور
- ۱۹- مجهز بودن به وسایل ارتباطی
- ۲۰- مجهز بودن وسایل بقاء و نجات در دریا برای خدمه طبق استانداردهای بین المللی دریانوردی
- ۲۱- حضور افسر ایمنی و بهداشت محیط زیست (HSE)

ماده ۸- بست ها و شیر آلات (ولوها ، فلنج ها)، شیلنگ های انتقال باید دارای ویژگیهای زیر باشد :

- ۱- فلنج و شیلنگ هایی که برای انتقال فضولات نفتی از کشتی مورد استفاده قرار می گیرند باید منحصرأ برای انتقال مواد نفتی طراحی و ساخته شده باشند، همچنین این تجهیزات باید از استحکام و ضخامت کافی برخوردار بوده و استانداردهای لازم بر اساس مقرره ۱۳ از فصل سوم ضمیمه اول کنوانسیون مارپل را داشته باشد.
- ۲- شیلنگ ها ، فلنج ها و اتصالات مربوطه باید دارای گواهینامه اولیه تولید کننده برای جابجایی مواد نفتی داشته باشد که در آن فشار قابل تحمل ، حداکثر و حداقل درجه حرارت محیط کاری و نوع کاربری مورد تایید در آن قید شده باشد و همچنین از طول کافی برخوردار باشد به نحوی که بتواند جابجایی های مختلف شناورهای تحویل دهنده و تحویل گیرنده فضولات نفتی (از قبیل اختلاف آبخور، اختلاف سطح آزاد و جابجایی های طولی و عرضی کشتی) تا دو واحد

- بالتر از شرایط آب و هوایی مجاز بر اساس قدرت دریا (Beaufort Scale) یا در حالتی که شناور مستقیماً به خشکی فضولات نفتی را انتقال می دهد را ممکن سازد.
- ۳- شیلنگ ها باید بصورت ایمن و محکم به یکدیگر متصل بوده یا در محل مربوطه قرار گرفته باشند. پیچها باید از جنس فولاد ضد زنگ (Stainless Steel) و متناسب با قطر سوراخ فلنج باشند.
- ۴ - لوله های تخلیه سوخت (مانیفلد) و شیلنگ ها باید در پوش مناسب برای مسدود شدن در مواقع غیر نیاز عملیاتی باشند. شیلنگ ها باید بعد از اتمام عملیات از فضولات نفتی تخلیه گردد و دهانه آنها توسط درپوش مناسب مسدود گردد.
- ۵ - تمامی اتصالات شیلنگ ها باید توسط واشر و پیچ های مربوطه بصورت کامل بسته شده باشند

ماده ۹- خودروهای حمل فضولات نفتی باید دارای مشخصات زیر باشد:

- ۱- بدنه تانکر بارگیر باید دارای مشخصات زیر باشد: نام شرکت یا موسسه حمل کننده، ظرفیت تانکر، وزن خالی تانکر، حداکثر وزن تانکر به همراه محموله، تاریخ و مدت اعتبار بازرسی.
- ۲- بدنه تانک کانتینر باید دارای مشخصات زیر باشد: شماره ثبت تانک کانتینر، نام شرکت تولید کننده تانک کانتینر، شماره سریال تولید، مقدار عددی فشار محموله بر حسب مگاپاسکال یا بار، ظرفیت جایدهی تانک کانتینر، سال تولید.
- ۳- در صورت حمل مواد اشتعال زا (نقطه اشتعال ۳۲ درجه سانتیگراد) باید محفظه ی ایزوله داشته باشند.
- ۴- عمر تانکر های بارگیر برای مایعات قابل اشتعال حداکثر ۸ سال باشد.
- ۵- تانکر های مواد خورنده باید از ورق گالوانیزه استفاده نمایند و حداکثر عمر آنها ۴ سال باشد.
- ۶- در صورت حمل مواد خطرناک (جامد و مایع) باید در انتهای محفظه خود مثلث استاندارد نارنجی را حک کرده باشد.
- ۷- دارا بودن تجهیزات اطفای حریق مناسب .
- ۸- مایعات خورنده نباید در بشکه حمل شود.
- ۹- سینی چکه گیر با ابعاد و اندازه مناسب باید بر روی کامیون تحویل گیرنده فضولات نفتی موجود باشد.

ماده ۱۰ - رعایت ضوابط و استانداردهای نفت ایران (IPS) برای ذخیره سازی فضولات نفتی دریافتی از شناورها الزامیست.

د- اقدامات

ماده ۱۱- در صورتی که دریافت فضولات نفتی در فاصله ای دور از بندر، اسکله و پایانه های نفتی، نفتکشها انجام شود؛ انتقال فضولات نفتی دریافت شده به بندر، اسکله و پایانه ، از حریم قانونی اکوسیستمهای حساس و مناطق تحت مدیریت سازمان ممنوع می باشد.

ماده ۱۲- کلیه شناورها باید نسبت به جداسازی پسماندهای ویژه از سایر پسماندها اقدام نمایند .

ماده ۱۳ - خدمه تسهیلات شناور دریافت فضولات نظیر یدک کش و بارج، باید آموزش های لازم را دیده و مدارک لازم را کسب کرده باشند و دارای شرایط سنی قانونی باشند.

ماده ۱۴- خدمه تسهیلات شناور دریافت فضولات نظیر یدک کش و بارج، باید وسایل زیر را هنگام تخلیه و بارگیری فضولات نفتی با خود حمل نماید: جلیقه زرد رنگ احتیاط، عینک حفاظتی، ماسک، دستکش لاستیکی، چکمه لاستیکی، تن پوش مقاوم در برابر مواد شیمیایی، چراغ قوه، بطری حاوی مایع شستشوی چشم، بطری آب.

ماده ۱۵- فضولات نفتی دریافتی از شناورها می بایست بر اساس مقررات حمل و نقل مواد خطرناک (UN/DOT) برچسب گذاری و کد دهی شوند. علائم مربوطه و برگه اطلاعات ایمنی مواد باید در جای مناسب نصب گردد،

ماده ۱۶- مسئولین بنادر ، سکو ها و پایانه ها به محض اطلاع از وقوع آلودگی مراتب را سریعاً به نزدیکترین واحد سازمان گزارش دهند و اقدامات اصلاحی را انجام دهند و همچنین افراد مسئول در مواقع اضطراری می بایست کارشناسان اداره ایمنی و حفاظت دریایی و اداره محیط زیست شهرستان را مطلع سازند.

تبصره: مسئولین بنادر ، سکو ها و پایانه ها، موظفند نسبت به بررسی علل و ابعاد وقوع آلودگی و شناسایی مقصرین امر اقدام نمایند و در برآورد خسارت احتمالی وارده بر محیط زیست با سازمان همکاری کامل داشته باشند.

ماده ۱۷- افراد مسئول در اداره ایمنی و حفاظت دریایی می بایست از کمیت و کیفیت پرسنل ، همچنین آمادگی و مهارت دائمی آنها و تجهیزات مقابله با آلودگی نفتی مطلع بوده و جهت اطلاع از کارایی آنها کنترل لازم (مانورهای مقابله اضطراری با آلودگی نفتی در دوره های متناوب) را اعمال نمایند. در این خصوص ثبت سوابق تمرینات آمادگی مربوطه الزامی است.

ماده ۱۸ - بکارگیری انواع تجهیزات حفاظت و ایمنی فردی لازم در حین انجام عملیات دریافت فضولات نفتی الزامی است.

ماده ۱۹- بهره گیری از کلیه اقدامات پیشگیرانه به منظور پیشگیری از وقوع آلودگی در مرحله دریافت فضولات نفتی و مراحل متعاقب آن (از قبیل تعبیه سینی جمع آوری مواد ناشی در اطراف تانکر ها و محل اتصالات و همچنین پیش بینی سینی محافظ در محل ارتباط شیلنگ ها) الزامی است.

ماده ۲۰- کلیه کنترل های لازم به منظور اطمینان از سالم بودن و کارکرد صحیح شیرآلات، شیلنگها، فلنج ها و ولوهای مرتبط با مخازن در شناور، کامیون و مخازن تحویل گیرنده برای هدایت صحیح فضولات نفتی باید بصورت زیر صورت پذیرد:

۱- شیلنگها، فلنج ها، پیچها و اتصالات مربوطه هر هفته یکبار به طور کامل توسط کارشناس ایمنی و بهداشت محیط زیست (HSE) در بندر، اسکله یا پایانه مورد بازدید قرار گیرد و گزارش مربوط به بازرسی تهیه و در برگ شرح عملیات که شامل چک لیست ایمنی نیز می باشد ثبت گردد.

۲- شیلنگها، فلنج ها و اتصالات مربوطه باید بصورت سالانه پس از تاریخ نصب (در فاصله یکماه قبل تا ۱۵ روز پس از سالگرد) و نیز پس از هر بار تعمیر یا قرار گرفتن تحت فشار یا شرایط غیر عادی، مجددا بر اساس مشخصات اولیه شیلنگها تحت آزمایش تحمل فشار قرار گیرند. سوابق مرتبط باید ثبت و نگهداری شود.

۳- شیلنگها باید هر ۵ سال یکبار و نیز در صورت مشاهده خوردگی و پوسیدگی باید مورد آزمایش خستگی قرار گیرند. سوابق مربوط به نتایج آزمایشها و اقدامات اصلاحی مرتبط باید ثبت و نگهداری شود.

۴- کلیه اقدامات ایمنی لازم برای استفاده از تجهیزات بلند کردن و نگهدارنده شیلنگها به منظور نگهداری شیلنگ در وضعیت مناسب در حین عملیات سوخت رسانی باید صورت پذیرد. شیلنگها باید دارای تکیه گاه مناسب در هنگام عملیات دریافت فضولات نفتی باشند.

ماده ۲۱- انجام عملیات دریافت فضولات نفتی و تداوم آن منوط به شرایط زیر می باشد:

۱- شرایط آب و هوایی ایمن از قبیل سرعت باد، ارتفاع موج، میدان دید مناسب، اندازه شرایط دریایی بر اساس واحد Beaufort Scale و مکان یا محدوده ی مکانی با موافقت کتبی مقامات محلی بندر، اسکله و یا پایانه

۲- در صورتیکه شرایط آب و هوایی و یا انجام عملیات تخلیه و بارگیری کشتی به نحوی تغییر یابد که احتمال به خطر افتادن ایمنی عملیات به وجود آید، انتقال فضولات نفتی باید متوقف گردد.

۳- کلیه اقدامات ایمنی لازم برای استفاده از تجهیزات بلند کردن و نگهدارنده شیلنگ ها به منظور نگهداری شیلنگ در وضعیت مناسب در حین عملیات جمع آوری، دریافت و انتقال مواد زائد نفتی و شیمیایی باید صورت پذیرد.

۴- کامیون و یا شناور تحویل گیرنده فضولات نفتی باید تجهیزات مقابله با آلودگی برای مقابله با سوانح کوچک را در اختیار داشته باشد.

ماده ۲۲- راننده وسیله حمل و نقل باید تعلیم دیده و دارای شرایط سنی قانونی باشد، حضور کمک راننده با مهارت های مشابه راننده اجباری است. راننده باید وسایل زیر را با خود حمل نماید: جلیقه زرد رنگ احتیاط، عینک حفاظتی، ماسک، دستکش لاستیکی، چکمه لاستیکی، تن پوش مقاوم در برابر مواد شیمیایی، چراغ قوه، بطری حاوی مایع شستشوی چشم، بطری آب

ماده ۲۳- حمل کننده باید از این که فضولات نفتی را حمل می کند، اطلاع داشته باشد و از ظرفیت مجاز حمل خودرو تجاوز ننماید.

ماده ۲۴ - مشخصات و ضوابط فنی بارگیری و حمل جاده ای می بایست طبق ضوابط مصرح در آئین نامه اجرایی حمل و نقل جاده ای مواد خطرناک رعایت گردد.

ه- بازرسی و نظارت

ماده ۲۵- سازمان می بایست از جمع آوری، ذخیره سازی، جداسازی، حمل و نقل، دریافت، بازیافت، پردازش و دفع فضولات نفتی شناورها طبق ضوابط و مقررات قانون مدیریت پسماندها (مصوب ۱۳۸۳)، اطمینان حاصل کند.

ماده ۲۶- کارشناسان سازمان در هر زمان می توانند از امکانات، تجهیزات و تأسیسات و عملیات جمع آوری، دریافت و انتقال فضولات نفتی بازرسی به عمل آورند. دامنه این بازرسی شامل کلیه اسناد و سوابق، آشنایی با جنبه های محیط زیستی عملیات دریافت فضولات نفتی و مهارت نیروی انسانی مربوطه، امکانات و آمادگی برای مقابله با حوادث محتمل در فرایند دریافت و انتقال فضولات نفتی روی نفتکشها، کشتیها و شناورها و نیز دریافت کنندگان در بنادر، اسکله ها و پایانه های نفتی نیز می باشد.

و- مدیریت ریسک و واکنش در شرایط اضطراری

ماده ۲۷- کلیه بنادر، سکوها و پایانه های کشور مکلف به تدوین و تصویب طرح واکنش در شرایط اضطراری جهت تسهیلات و تأسیسات دریافت فضولات نفتی شناورها بوده و این طرح را باید به صورت دوره ای به آزمون بگذارند تا موارد نقص احتمالی اجرای طرح، برطرف گردد.

ماده ۲۸- کلیه بنادر، سکوها و پایانه های کشور باید یک دستورالعمل مقابله با آلودگی نفتی را تدوین و تصویب کرده باشند. به نحوی که در آن خطرات شناخته شده و خطرات محتمل عملیات جمع آوری، دریافت و انتقال فضولات نفتی تعریف گردیده و راهکارهای عملی برای مقابله با آنها تعیین شده باشد

ماده ۲۹- به منظور مدیریت ریسک و مخاطرات محیط زیستی - ایمنی ناشی از اجرای عملیات، باید در کلیه محوطه ها و تأسیسات دریافت، انبارش و حمل فضولات نفتی شناورها، متناسب با نوع خطر شناسایی شده تابلوهای آگاهی دهنده نصب گردد. همچنین بکارگیری تابلوها و علائم راهنما، حین عملیات دریافت، انبارش و حمل الزامی است.

ماده ۳۰- در تمام مدت عملیات کارشناس بهداشت، ایمنی و محیط زیست (HSE) باید در نزدیکی محل خروجی و ورودی انتقال فضولات نفتی حضور داشته و شیلنگ و اتصالات مربوطه را به منظور جلوگیری از نشت مورد مراقبت قرار دهد. شخص مسئول در وسیله تحویل گیرنده باید ضمن حضور دائم حین عملیات، ابزارهای لازم برای توقف فوری عملیات در صورت مشاهده نشت یا تقاضای اشخاص مسئول شناور تحویل دهنده را در اختیار داشته باشد.

ماده ۳۱- ترتیبات لازم برای توقف اضطراری پمپ های انتقال فضولات نفتی در نقاط زیر باید پیش بینی گردد:

- ۱- نزدیکترین نقطه به لوله ی دریافت فضولات نفتی در نفتکش، کشتی یا شناور تحویل دهنده ی فضولات نفتی
- ۲- نزدیکترین نقطه به لوله دریافت فضولات نفتی در ایستگاه ساحلی بندر، اسکله یا پایانه دریافت فضولات نفتی
- ۳- اتاق کنترل پمپ های شناور دریافت کننده فضولات نفتی یا اتاق کنترل پمپ های ایستگاه ساحلی یا نزدیکترین نقطه در کنار پمپ ها

ماده ۳۲ - در صورت مشاهده یا وقوع هرگونه نشت نفت، مسئولین شناور دریافت کننده فضولات نفتی باید نسبت به توقف اضطراری پمپ ها اقدام کنند و مراتب را بدون اتلاف وقت به مسئولین بندر مربوطه و متعاقبا اداره حفاظت محیط زیست شهرستان گزارش نمایند. شروع مجدد عملیات دریافت فضولات نفتی پس از رفع نقص منوط به کسب مجوز محیط زیستی و ایمنی از مسئولین بندر می باشد. مسئولیت توقف اضطراری عملیات دریافت فضولات نفتی بر عهده مسئولین شناور دریافت کننده یا ایستگاه دریافت ساحلی می باشد. مسئولین تعیین شده در شناور دریافت کننده فضولات نفتی باید بلافاصله بعد از دریافت تقاضای توقف عملیات دریافت از سوی هر یک از پرسنل نفتکش، کشتی یا شناور تحویل دهنده فضولات، نسبت به توقف اضطراری پمپهای انتقال اقدام نمایند.

ابلاغ گردید.

ماده ۳۳- این استاندارد در تعداد ۳۳ ماده و ۶ بند و ۱ تبصره در تاریخ